

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Dolo Et Contvmacia. Titvlvs III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

mis juris, si quod eis super eundem florenis competi-
quam ipsos cessante iusto impedimento (si in exequen-
dis mandatis nostris huiusmodi remissi seu negligentes
fuerint) incurtere volumus ipso facto: ut intra trium
mensium spacium à data presentium numerandum per
se, vel per procuratorem idoneum Apostolice conspe-
ctui se presentent, propofituri, quo iure ipsi florenos
competat ius eundem, ac exhibitori privilegium, si quod
super hoc habeant, vel us aliud, si quod sibi erendant com-
petere, ostenturi. Et nihilominus super predictis factu-
ri, & recepturi, quod iustitia suadebit: Intimatis eisdem,
quod si non venerint, nos contra ipsos super praemissis, &
ea tangentibus procedemus, prout expedire viderimus,
& suadebit iustitia, ipsorum absentia non obstant. Ut
autem huiusmodi nostra nunciatio atque citatio ad com-
munem omnium notitiam deducatur, chartam sive mem-
branam, citationem atque motionem huiusmodi continen-
tes, in maioris ecclesie Avinionensis assigis ostiis fa-
ciemus: Quæ processum huiusmodi suo quasi sonoro
preconio, & patulo iudicio publicabunt: ut predicti mo-
niti, & citati, & alii quicumque, qui sua crediderint in-
teresse, vel quos processus ipse contingit, nullam possint
excusationem prætere, quod ad eos processus huius-
modi non pervenerit, vel quod ignoraverint eundem,
cum non sit verisimile, remanere, quoad ipsos, incogni-
tum, vel occultum, quod tam patenter omnibus pub-
licatur. Datum Avinion. 6. Calend. Decemb. Pontificatus
nost. Anno 9.

DE DOLO ET CONTVMACIA.
TITVLVS III.
CAP. VNICVM.

*Citationes etiam extra dies sctones publicè factæ de mandato
Pape, in audientia litterarum Apostolicarum, vel papali palatio
essent ianuis majori ecclesie loci, in quo Papa iam curia sua degit,
sestant citationes ac si ad eum personaliter deuenissent. Restringit
tamen hæc extravaganti ad illos, qui impediunt, ne ad eos pos-
set citatio pervenire, vel quorum domicilium tunc adiri non potest,
ut ea. 1. de iud. in Cle.*

Bonifacius VIII.

REM non novam aggredimur, neque viam insoli-
tam ambulamus, sed anterioris iuris calcatam
vestigis, presentis constitutionis indubitate
roboramus suffragio, & inconvulso munimine stabili-
mus. Est siquidem iam sancitum, quod propofitum pub-
licæ citationis edictum eum arctet, qui impedit, aut
facit etiam se felando, ne ad eum possit pervenire ci-
tatio, appareatque contumax, qui sic agit. Quodque
in albo pretoris huiusmodi edicta propofita sive iurisdic-

tionis subiectos arceant, & adstruant mæta, pœna
si voce preconio (que imprecatur pacis) vel locum tra-
rentur. Ius enim, quod talem modum citationis
propofuit, violenter praesumpisse credendum est, ut
in eodem albo tor ipsius albi publicum locum impro-
tantium oculis patentem, ad citati notitiam ab-
venirent. Unde ad præbendam omnibus notis que
sanciantur plenam lectionem & notitiam, maneat
legem tabulis aut lapidibus (sicut præm. factum) ex-
sistat describi portricibus & affigi. Præmissa igitur in
bitam considerationem deducitis, ac in laude, meritoque
lis rationis appensis: nos, qui universi (supra)
Domino) præesse dignoscimur, volentes per hanc con-
lam constitutionem aliquod circa prædicta sctone erro-
sus inveniri, declaramus de fratre nostro Romanæ ecclesie
& statimur, ut citationes auctoritate Apostolice de
buscunq; personis undecunq; & ubi oportuerit, con-
iustumque status, dignitatis vel præeminencie, ecclesiæ
et vel mundanae, etiam si imperialis vel regali dignitate
gignitate, præferuntur si impediam, vel faciant que se vel per
alios quocunq; modo, ne citationes ipsæ ad eos per-
niant, ex quaunque causa faciendo, ut citationes ab-
micilia sive loca tunc vel liberi adiri non possint: citatio-
(prout scriptum est) existimare debemus, in eis in-
ceat, ubi est citatio faciendæ, perinde ac in aliis eccle-
rum præfatorum propofitorum in albo pretoris etiam
extra solennes dies in quibus Romani Praetores sive
cere consueverunt generales processus, publica etiam
specialiter, & ex certa scientia iudicibus, factis in audi-
entia litterarum nostrarum, aut in aula iudiciali
postmodum assignendæ ianuis majoris ecclesie loci,
quo Romana communis omnium Christianorum respo-
sionum residebit curia, ut cunctis possint patere, & in
deserri citatis, sic valeant ac arceant citatio post
num lapsum, quem (considerata locorum distantia) volu-
imus citationibus ipsis competens apponi, licet si
eos personaliter apprehenderint: Nos tamen ab illis
quibus privilegis, indulgentiis, & litteris Apostolicis, ge-
neralibus aut specialibus, quibuscumque personis pen-
ticiali, imperiali, regali, vel alia ecclesiastica, seu man-
dana dignitate præditis: aliisque inferioribus ecclesiis,
monasteriis, locis, collegiis, & universitatibus in quocun-
que forma verborum concessis: per que talium citatio-
num effectus possit quomodolibet impediri: citati de
ipsis, & eorum totis tenoribus de verbo ad verbum, aut
de propriis nominibus personarum, monasteriorum, ve-
cleciarum, locorum illorum, quibus conceduntur, vel
eorum ordinibus, aut dignitatibus oportet in
nostris litteris fieri mentio-
nem.

a Occursum iam praesentitur, quod omnibus publicatur.

a Fortassis legendum, videtur.

FINIS LIBRI SECVNDI.

EXTRA.